

10'ların Direniş (1): Notasız Beste

İçeriği Yazan: [Emrah ÖZDEMİR](#) [1] Zaman: Salı, 17/09/2013 - 02:29

Emrah Özdemir'den
GEZİ ÖYKÜLERİ

Yazar Bloğuna Ekle: Yazarlar Bloğunda Görünmesin

"Ba?lad? hayat bir ç??l?kla

Sessizlikten do?an.

Çi? taneleri dü?tü yüzüme
Ayaklar?mdan ya?an."

Gitar sesine uyand?. Saate bile bakmadan, tek hamleyle odas?ndan ç?kt?. Sabah ezan? okunmak üzereydi zahir. Ölü bir vakitti; sonlanan bir ?eyler oldu?u gibi, ana rahmindeki yeni gün de henüz ilk sesleni?ini gerçeğe?tirmemi?ti. Erkan, pencereden yüzüne vuran esintinin etkisiyle ancak açabildi gözlerini. Salonun kap?s?ndan içeriye ad?m? atarken gözlerini ev arkada?? Ozan'a dikti ve k?r?k bir ses tonuyla o beklenen soruyu sordu:

- Bu saatte n'ap?yon o?lum?

Saat 4 buçu?u biraz geçiyordu. Bir izahat beklemekten daha tabii ne olabilirdi ki?

Ama Ozan için durum biraz farklı görünüyordu. Gitar? çalm?yordu bu kez. A?kla, ?evkle dokunuyordu tellerine enstrüman?n; ?eb-i arústayd?. Ve Erkan, bu araya giri?iyle; yüzy?ll?k bir hasretin vuslat?na erdi?i gün, valsi bölünmü? bir kavalıye benzetiverdi Ozan'? orac?kta. Ozan bir anda kolundan tutulup sahneden kenara çekilmi?çesine ?a?k?nca bakt?. Ve anlams?zca sordu:

- Kaç ki?... Saat?..

Erkan olmad?k bir zamanda, yanl?? ki?iye, münasebetsiz bir soru sordu?u hissine kap?ld?. Ozan, 'saat'i a?an bir zaman dilimindeydi. Ne demek "bu saatte"?

Ozan, odas?na girmeyi bile zaman kayb? saym??t? besbelli. Ti?örtünün üzerine rüzgarl?k niyetine giydi?i kareli gömle?ini ç?kartmak bile zor gelmi?ti. ?ntizams?zca s?yr?lm?? kollar, birkaç ad?m sonra aya??ndan f?rlayacak gibi duran çoraplar?yla gövdesini salona at?vermi?ti Ozan.

Meydan?na kurulmu? gibiydi ?ehrin: Öylesine ait, öylesine do?al, öylesine da??n?k.

Erkan, bu kez ba?ka bir soru sorma gere?i duydu:

- Neyse, saati s..tired de... Neyin var? "Çi? tanesi" gibi bir ?eyler duydum. A??k m?s?n, hayrola?

Ozan, gözlüklerin altından bakmay? b?rakt? bu kez, kafas?n? kald?r?p “hee,” dedi. Bu mimik ?a?k?nl???n?n ge?ti?ine bir i?aret olsa gerek.

- Merve'ye n'oldu, Kime vuruldun birader?
- Yok lan, öyle bir ?ey de?il bu.
- Eee?..

[pagebreak]

Ozan'n?n anlataca?? bir ?eyler vard? kesinkes. Yine gözbebeklerini kirpiklerinin dibinde gezdirmeye ba?lad?. Dilinin üstünde raks eden kelimeleri hizaya sokmaya çal???yor gibiydi. Gözleri, uçu?an harfleri denetlemeye çal???yormu?ças?na sa?dan sola, soldan sa?a atl?yordu.

Ozan'n?n duraksad???n? gören Erkan, “Kahve iç?er misin,” dedi. “Benim de uykum aç?l?r hem.”

- ?yi, getir bari.

Ozan da gitar?yla sevi?mesine ara vermi?ti; ama bir yandan da ‘so?utmamaya’ çal???rcas?na parmaklar?yla tempo tutmay? sürdürüyordu. Kettle'da kaynayan su fokurduyor; Ozan, sözcükler f?rlamas?n diye a?z?n? s?k?ca kapatm?? bir halde ?ark?s?n?n devam?n? ‘içerde’ getiriyordu. “Mmmmm-mmmmmmm-mm...” Tabii, tempo tutmaya da devam ederek...

?imdi tempo!..

H?zlanmaya ba?lad? parmaklar?. Nakarata gelmi?ti anla??lan.

Gözleri kapalı, dörtlü ko?uyordu sahnelerin üzerinde... Ama ne uçmak!.. Uçuyor, desen ayaklar? dokunuyordu yere; z?pl?yor, desen topluklar? bile temas etmiyordu zemine... Kay?yor, desen en ufak bir sürtünme gözlenmiyordu...

Yava?lad? yeniden; elleri gitar?n gövdesinden çekildi a??r a??r, göz kapaklar? yava? yava? aç?ld?. Onu seyreden Erkan, beklenmedik bir ?ölenin ortas?nda bulmu?tu kendisini. Göz göze geldiler ve nihayet Erkan tereddütten kurtulabildi.

- Al, kahven.
- Eyvallah, sa?ol.
- Anlat ?imdi.

Sigaras?n? yakt?, bir f?rt çekti... Ve bir f?rt daha...

“A?k’? gördüm,” dedi Ozan. Ve “Müzi?i duydum,” “Hayk?r???n sükûtuna tan?k oldum,”...

Erkan, adeta “meçhule giden bir gemide” buldu kendini. Güfte gibi dökülen sözcüklerin rotas?na müdahale etmeye de gereksinmiyordu art?k. Meçhul ak?nt?larla seyreden konu?ma bir limana demirleyecekti belli ki. Çok adeti de?ildi; ama bir sigara da o yakt?.

Malumata lüzum yoktu, beste devam ediyordu aç?k seçik.

Ozan, gayriihtiyari olarak, bir yandan gitara dokunmay? da sürdürüyordu:

- Yüre?im k?p?rd?yor, ellerim titriyordu;
tanr?ya dokundum (...)
?arab? tatt?m, kanmadan; ça?'lar süzdüm zamandan.

Bir yandan akor basmaya devam ederek, “Ya öyle i?te,” dedi, Ozan. Sessizce varaca?? liman? bekleyen Erkan art?k dayanamad?:

- Öyle olan ney lan? Ner'deydin bu saate kadar?
- Bir garip seherdeydim.

Bu cevab? i?iten Erkan'da öfke alametleri ba?lad?. Gözlerini belertip g?rtla??ndan konu?tu bu kez:

- Ozaaaaan!
- Tamam, tamam. Neredeydim? Güvenpark'tayd?m, Ziya Gökalp'teydim, Me?rutiyet'teydim, Sakarya'dayd?m, Bestekar'dayd?m, Ku?ulu'dayd?m...
- A?aç ?eysindeydin... Direni?inde...
- Evvvvvvet! Bingo!
- Ne ayaks?n birader? Konserin iptal oldu diye can?n m? s?k?ld? yoksa? Onun yüzden mi?

Ozan umursamazca “Hee,” dedi. Sonra ekledi: “Ne alakas? var lan?”

- ?ki yürüdün diye mi bu tantana yani?
- Öyle deme, Ko?tu?um da oldu lan.
- Fazla ko?masayd?n senin dala??n ?i?er lan... Tövbe tövbe!..
- K?zma, toparlayabilirsem anlataca??m.

[pagebreak]

Beste yapmak daha kolayd? Ozan için. Konu?may? mütemadiyen alaya ve umursamazl??a vurmas?, ciddiyeti yitirdi?i için de?il; anlatacaklar?n? toparlayacak zaman? kazanmak içindi.

- ?nsanl???m sahneye ç?kt?.

Erkan köpürdü art?k: “Haberimiz olsayd? önceden bilet al?rd?k.” Ve devam etti:

- Sabah?n köründe beni uyand?r?yorsun, mu?lak mu?lak konu?uyorsun, ard?ndan verdi?in cevaplara bak.

Ozan'dan beklenilmeyecek bir anlat? türü de?ildi: Önce man?eti atar, sonras?nda minnac?k parçalarla fark ettirmeden sözünü dima?lara asard?. Bu kez at??maya dahil olmadan, Erkan'?n serzeni?ine ald?rmam??ças?na devam etti:

- Sen tiyatrocusun ya, senin dilinde anlatmaya çal??aca??m.
- H?mm...
- Senaryo yaz?lm??, dekor haz?rlanm??, ???kç?lar filan, her ?ey tamam... Oyuncular belli, yönetmen on numara bi' usta... ??te akl?na ne gelirse... Sen oyuncusun de?il mi? Senaryoyu gördün, dekora a?inas?n, ezberin tamam, yönetmenle çal??m??s?n, egzersizler tam gaz, e?leniyorsun... ?? bitiyor mu?
- Bitmese de...
- Bitmiyor i?te. ?nsanl???m sahneye ç?kt?, diyorum sana. ??kembeden mi sall?yorum?
- Anlat anlat. Sadede gel hele...

- Dü?ün, iyi bir haz?rl?k yapm??s?n ve ilk kez sahnedesin... Bir dü?ün, ilk ald???n reaksiyonu dü?ün...
- Ne alaka, sen söyledin de onlar m? dinledi?
- Bir sahne var: herkes oyuncu, herkes yönetmen, herkes seyirci, herkes senarist, herkes i?çi...
- Yolda, otobüs dura??nda, paydosta, uyuma çabas?nda, orda veya burda... Çal??m??s?n fark?nda olmadan, yazm??s?n ilmek ilmek... Milyonlarca mürekkep damlatm??s?n yüre?inin defterine. Ve bir gün, yani bugün, i?te 'o gün' olmu?.

Söyledikleri, zihnindekilerin tümü de?ildi ku?kusuz; toparlayabildikleriydi yaln?zca. Erkan'?n bak??lar? bir anda Ozan'?n ellerine yöneldi. Sanki ?ark?s? çalmaya devam ediyordu bir yandan.

Ozan'?n bir anda avaz? patlad?:

- Göööööördüm! Gördüm, gördüm ?imdi...

Erkan ?a?k?n ?a?k?n onu izledi. S?rad??? bir düzlemde oldu?unun ay?rd?ndayd? nas?lsa. Aç?klama bekleyip beklemedi?ini de bilmiyordu art?k.

- Nakarata geldiydim, ondan ?e' ettim. Kusura bakma.
- Bir yandan da çal?yorsun yani. ?yi, devam et...
- ??te öyle bir sahnede buldum kendimi...
- E, oyun güzel miydi bari?

[pagebreak]

Ozan'?n bak??lar?, birkaç dakika öncesine göre bir miktar daha sarıhile?mi?ti. Bu kez tespihi dizmeye ba?layacak gibi görünüyordu.

"Z?tlar bir olmu?tu sanki..." dedi ve sigaras?n? yakt?. ?lk boncu?u yuvarlad?, ucunu sivriltti?i ipten.

"Vurdumduymazl?k, hassasiyete; dü?k?r?kl???, umuda; ve sava?, bar??a omuz verdi adeta,"... Ozan, her noktal? virgül aras?n? bir nefes sigara duman?yla doldururken, tespihin boncuklar? bir bir kay?yordu art?k ipin üzerinde.

Erkan bir kez daha dikkat kesildi. Ozan, devam etti:

- Apolitiklik, siyasete can veriyor; Allahs?zl?k, dinlere... Siyah, beyaz? diriltiyor; duygu, akl?... Sükût, söze ruh üflüyor; kad?n erke?e ve erkek kad?na... Kabal?ktan bir zarafet do?uyor; cehaletten bir bilim... Topraktan can; ölümden ya?am filizleniyor...
- Az çok anl?yorum; ama neden ' ?imdi' birader?
- Uzaktan uzaktan yazar, söyler; ayd?n, sanatç? tak?m?. Sen de tiyatrocusun, anlayacaks?nd?r beni.
- Evet...
- Do?rusu da bu belki, bilmiyorum tam olarak. Kervanlar yürür gider, ?ehirler karma?a içinde debelenir... Biz de bazen en önden bir poz al?r, sonra en arkadakine bir deyi? b?rak?r?z, bir tablo ç?z?kt?r?r?z. Bazen bir tepede toz bulutunun aras?ndan gördüklerimizi deyiveririz sesimizi duyurabildiklerimize. Tembelli?imizden midir, f?trat?m?z m? bunu gerektirir; bilemiyorum.
- Dinliyorum...
- Soruna gelecek olursak; bir 'do?u?'u gördüm: umudun do?u?unu.

- Yani?..

- Yani... Sorulur mu bir cana, sen niye ?imdi ana rahmine dü?tün, diye. Sorulur mu bir körpeye, sen niye filizlendin, diye. Sorulur mu bir güle, sen niye tomurcukland?n, diye. (Pencereden d??ar?y? göstererek) Sorulur mu bir güne?e, ?afak niye söküyor, diye. Yarat?l??? do?u?u, do?urmay?, do?rulmay? gördüm... Olmu? bitmi? bir ?eyi de?il, olacak olan? gördüm... Yani sahnelenen oyun, bir do?u?un hikayesi. Öyle söyleyeyim.

Erkan'?n bu gördükleri neydi? Yeniyetme bir umuda ?ahitlik ediyordu. Tek ki?ilik bir oyundayd? sanki. Sözlerin tesiri alt?nda kalm??t?; ama esiri olmam??t? henüz. Ayn? anda söze girdiler:

[pagebreak]

- Pe...

- Ya...

"Neyse, sen söyle," dedi Erkan. Ozan da boncuklar? dizmeyi tamamlam?? bir edayla:

- Yani, hac?m... Siyasetçiler, gazeteciler bir sürü analiz filan yapabilir; ama benim gördü?üm ?ey, burada bir soru i?areti var. Ve bu soru i?areti yeni bir cümleyi do?uracak. Bence, daha önce söylenmemi? bir cümleyi... Sen söyle, ne diyordun?

- ?ey... Peki, diyecektim... Senin için 'neden ?imdi'? Bi' ara siyasetle u?ra?m??t?n, b?rakm??t?n. Ve bir daha dönmeyece?ini söylemi?tin, hat?rlad???m kadar?yla. Hani müzi?inle ???k yakacakt?n geceye? Müzi?in ne oldu?

- Hah, ben de soloya gelmi?tim zaten.

Ve gitar?yla solo atmaya ba?lad?... Nihayete eren gecenin tutana??n? daktilo ediyordu sanki parmaklar?yla... Bir es verdi ve tat? bir ak?nt?da seyir eden Erkan'?n yüzüne dikti gözlerini. Bir yandan da pedala dokundu. "Ve bir de ?imdi dinle," dedi...

Sakin bir çaydan F?rat'?n deli sular?na dü?mü?tü sanki Erkan...

Yüzü gitar?na gömülü duran Ozan, soloyu bitirdikten sonra gülümseyerek Erkan'a dönerek:

- Ayn? notalara bast?m... Çalan ayn? notalar... Sadece distortion'u açt?m... Anl?yor musun?

- Anl?yorum birader...

?pin iki ucundan imameyi de geçiren, son dü?ümü de atmak üzere ?ark?s?na ba?tan ba?lad?:

*"Ba?lad? hayat bir ç??l?kla
Sessizlikten do?an.*

*Çi? taneleri dü?tü yüzüme
Ayaklar?mdan ya?an."*

Hayret, sevinç, uykusuzluk, sigara duman?... De?i?ik ruhsal ve fiziksel ko?ullar içinde ?a?k?nl?k ya?ayan Erkan bu yo?unlu?un aras?nda hayranl?kla dinlemeye koyuldu Ozan'?...

- Göööööördüm! Gördüm, gördüm ?imdi...

Yorgun gözleriyle bu do?urgan gecesiyle vedala??yordu Ozan; uyand???nda akorlar?n? bile an?msamayaca?? bestesini son kez çalarak.

**Emrah Özdemir'den
GEZİ ÖYKÜLERİ**[Emrah ÖZDEMİR](#) [2]emrah.ozdemir@politikadergisi.com

Yorumlar

- [İç Siyasa](#) [3]
- [Kültür/Sanat](#) [4]
- [Toplumsal](#) [5]

Kaynak URL (03/05/2024 - 18:39 tarihinde yazdırıldı):<https://www.politikadergisi.com/makale/10larin-direnisi-1-notasiz-beste>**Bağlantılar:**[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/emrah-ozdemir>[2] <http://www.emrahozdemir.net>[3] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/ic-siyasa>[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/kultursanat>[5] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>